

Legea Asistenței sociale

Capitolul I. DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Noțiuni de bază

În prezenta lege, noțiunile de bază utilizate au următoarele semnificații:

asistență socială - componentă a sistemului național de protecție socială, în cadrul căruia statul și societatea civilă se angajează să prevină, să limiteze sau să înlăture efectele temporare sau permanente ale unor evenimente considerate drept riscuri sociale, care pot genera marginalizarea ori excluderea socială a persoanelor și a familiilor aflate în dificultate;

risc social - pericol pentru persoană sau familie de a fi afectată de consecințele economice negative ale pierderii potențialului fizic, statutului ocupațional sau social (boală, accident, dizabilitate, îmbătrânire, deces, maternitate, șomaj, inadaptare socială etc.);

anchetă socială - act care constată situația materială și socială actuală a persoanei sau a familiei, ce solicită asistență socială, și care conține date referitoare la persoană sau la membrii familiei (vîrstă, ocupație, venituri), la locuință și la bunurile pe care le posedă, la problemele cu care se confruntă aceștia;

persoană și familie defavorizată - persoană și familie socialmente vulnerabile, aflate în situații care împiedică activitatea normală a acestora din punct de vedere economic, educativ, social etc.;

beneficiar de asistență socială - persoană sau familie defavorizată căreia, în temeiul cererii, anchetei sociale și al actelor constatatoare, i se acordă prestații și/sau servicii sociale;

situație de dificultate - stare a persoanei care, din cauza pierderii independenței fizice, psihice sau intelectuale, are nevoie de asistență socială pentru îndeplinirea funcțiilor curente de importanță vitală;

reintegrare socială - reabilitare a funcțiilor de bază (economică, educativă, socială etc.) ale unei persoane sau familii, care permite acestora să participe la viața socială;

familie cu mulți copii - familie cu 3 și mai mulți copii;

Agenția pentru gestionarea serviciilor sociale cu specializare înaltă - autoritate administrativă din subordinea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, care gestionează serviciile sociale cu specializare înaltă în care Ministerul Muncii și

Protecției Sociale are calitatea de fondator;

agenție teritorială de asistență socială – autoritate administrativă din subordinea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, care implementează direct și prin intermediul structurilor teritoriale de asistență socială politica de stat în domeniul asistenței sociale și acordă suport metodologic autorităților administrației publice locale de nivelul întâi și prestatorilor de servicii sociale publice și privați;

structură teritorială de asistență socială – subdiviziune a agenției teritoriale de asistență socială, fără personalitate juridică, responsabilă de implementarea serviciilor sociale.

Articolul 2. Scopurile legii

Prezenta lege are drept scop determinarea principiilor și obiectivelor asistenței sociale, stabilirea dreptului la asistență socială, prestațiilor și serviciilor de asistență socială, beneficiarilor acestora, precum și a cerințelor față de personalul din sistemul de asistență socială.

Articolul 3. Principiile asistenței sociale

Asistența socială se întemeiază pe următoarele principii:

- a) recunoașterea independenței și autonomiei personalității, respectarea demnității umane;
- b) universalitatea dreptului la asistență socială, garantarea accesibilității acesteia;
- c) solidaritatea socială;
- d) flexibilitatea măsurilor de asistență socială, aducerea lor în concordanță cu necesitățile reale ale persoanei sau ale familiei aflate în dificultate;
- e) parteneriatul social ca mijloc de realizare și evaluare a măsurilor de asistență socială;
- f) responsabilitatea personală a beneficiarului de asistență socială.

Articolul 4. Obiectivele asistenței sociale

(1) Obiectivele asistenței sociale constau în prevenirea și depășirea situației de dificultate a persoanelor sau a familiilor și în asigurarea integrării lor sociale, cu respectarea principiului autonomiei.

(2) Reintegrarea socială a persoanei sau a familiei cu statut social lezat este orientată spre restabilirea și îmbunătățirea relațiilor acestora în societate.

Articolul 5. Aplicarea legii

Prezenta lege se aplică:

- a) cetățenilor Republicii Moldova, precum și străinilor specificați la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 274 din 27 decembrie 2011 privind integrarea străinilor în Republica Moldova;
- b) persoanelor fizice și juridice (indiferent de forma juridică de organizare și de tipul de proprietate) autohtone și străine cu domiciliul/sediul în Republica Moldova.

Articolul 6. Politica de asistență socială

(1) Politica de asistență socială se realizează consecvent și cu prioritate în favoarea persoanelor și familiilor în dificultate sau susceptibile de a deveni social-dependente și are drept obiective:

- a) prevenirea sau ameliorarea situației de dificultate și atenuarea consecințelor acesteia;
- b) menținerea unui nivel decent de viață al persoanei sau familiei;
- c) acordarea unui sprijin suplimentar, temporar sau permanent, prin prestații și servicii sociale.

(2) Politica de asistență socială are drept scop orientarea măsurilor politice și socioeconomice spre asigurarea de posibilități egale atât pentru membrii societății, cât și pentru sistemele instituțional-administrative organizate la nivel local și central.

(3) Măsurile de asistență socială se realizează prin programe și acțiuni personalizate, preventive sau curente, organizate și garantate de autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și de alte organe sau organizații ale societății civile.

(4) Programele de asistență socială se elaborează de către autoritățile administrației publice centrale și locale și se coordonează cu Ministerul Muncii și Protecției Sociale. La elaborarea acestor programe sînt antrenate, în calitate de parteneri sociali, organizațiile neguvernamentale, persoanele fizice și juridice din țară și din străinătate, instituțiile de cult recunoscute în Republica Moldova și reprezentanții societății civile.

(5) Coordonarea activității de asistență socială, realizate în cadrul sistemului național de protecție socială, revine autorității administrației publice centrale cu atribuții în domeniu.

Capitolul II. BENEFICIARI DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ

Articolul 7. Beneficiarii de asistență socială

De asistență socială beneficiază persoanele și familiile care, din cauza unor factori de natură economică, fizică, psihologică sau socială, nu au posibilitate prin propriile capacități și competențe să prevină și să depășească situațiile de dificultate, și anume:

- a) copiii și tinerii ale căror sănătate, dezvoltare și integritate fizică, psihică sau morală sînt prejudiciate în mediul în care locuiesc;
- b) familiile care nu își îndeplinesc în mod corespunzător obligațiile privind îngrijirea, întreținerea și educarea copiilor;
- c) familiile fără venituri sau cu venituri mici;
 - c1) persoanele afectate de violență în familie;
 - c1) familiile afectate de violența în familie;
- d) persoanele fără familie, care nu pot gospodări singure, care necesită îngrijire și supraveghere sau sînt incapabile să facă față nevoilor sociomedicale;
- e) - *abrogată*;
- f) familiile cu trei și mai mulți copii;
- g) familiile monoparentale cu copii;
- h) persoanele vîrstnice;
- i) persoanele cu dizabilități;
- j) alte persoane și familii aflate în dificultate.

Articolul 8. Stabilirea dreptului la asistență socială

(1) Asistența socială se acordă la cerere, în baza referirii sau din oficiu, în condițiile legii.

(2) - abrogat.

(3) Dreptul la asistență socială se stabilește în temeiul evaluării necesităților persoanei, confirmate prin ancheta socială și prin alte acte constatatoare. Persoana sau familia are dreptul să fie informată asupra condițiilor de acordare a asistenței sociale, asupra rezultatelor privind evaluările necesităților individuale, asupra datei de constituire a dreptului la asistență socială și asupra modalității de primire a ei.

(4) Asistența socială se acordă în baza consimțământului liber exprimat al persoanei care necesită sprijin sau al reprezentantului legal al acesteia.

(5) Beneficiarul de asistență socială este obligat să comunice în scris autorității, care i-a stabilit acest drept, despre orice eveniment de natură să conducă la modificarea, suspendarea sau încetarea dreptului.

(6) Dreptul la asistență socială nu exonerează persoana de responsabilitate pentru sine și pentru propria familie.

(7) În cazul în care se încalcă drepturile și libertățile beneficiarului de asistență socială, acesta sau reprezentantul său legal are dreptul să sesizeze instanța de judecată.

Capitolul III. FORMELE DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ

Articolul 9. Formele de asistență socială

Asistența socială se acordă sub formă de servicii sociale și de prestații sociale.

Articolul 10. Serviciile sociale

(1) Serviciile sociale reprezintă ansamblul de măsuri și activități realizate pentru satisfacerea necesităților sociale ale persoanei sau familiei, în scop de depășire a unor situații de dificultate, precum și de prevenire a marginalizării și excluziunii sociale.

(2) Serviciile sociale includ serviciile sociale primare, specializate și cu specializare înaltă. Serviciile sociale se prestează cu prioritate în mediul familial, comunitate și, ca ultimă soluție, în instituțiile rezidențiale.

(3) Calitatea serviciilor sociale se asigură prin respectarea standardelor de calitate aprobate de Guvern.

(4) Serviciile sociale se acordă gratuit, cu plată parțială sau integrală.

(5) - abrogat.

Articolul 11. Prestații sociale

Prestațiile sociale se acordă sub formă de compensații, alocații, indemnizații, de ajutor social, material și de altă natură.

Capitolul IV. ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA SISTEMULUI DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ

Articolul 12. Rolul Ministerului Muncii și Protecției Sociale în domeniul

asistenței sociale

(1) Ministerul Muncii și Protecției Sociale este autoritatea din cadrul administrației publice centrale care coordonează activitatea de acordare a asistenței sociale și evaluează funcționarea sistemului de asistență socială.

(2) Ministerul Muncii și Protecției Sociale exercită următoarele atribuții principale:

- a) elaborează și promovează politica de asistență socială la nivel național;
- b) elaborează și promovează actele normative pentru implementarea politicilor în sistemul de asistență socială;
- c) evaluează impactul politicilor în domeniul asistenței sociale în scop de reformare și eficientizare a acordării prestațiilor sociale, de sporire a calității serviciilor sociale și de facilitare a accesului la ele;
- d) reglementează și organizează sistemul de acreditare și controlul de stat în domeniul asistenței sociale;
- e) organizează, coordonează și evaluează activitatea agențiilor teritoriale de asistență socială;
- f) cooperează, direct sau prin intermediul agențiilor teritoriale de asistență socială, cu autoritățile administrației publice locale de nivelurile întâi și al doilea, cu prestatorii de servicii sociale și cu reprezentanții societății civile în scopul dezvoltării serviciilor sociale și al asigurării calității acestora;
- g) identifică necesitățile de formare profesională a personalului angajat în sistemul de asistență socială și asigură îmbunătățirea capacităților profesionale ale acestuia;
- h) dezvoltă relații de colaborare cu instituții și organizații internaționale similare, încheie acorduri de colaborare cu acestea;
- i) creează și dezvoltă sistemul informațional în domeniu.
- j) centralizează mijloacele bănești din alocațiile totale prevăzute în bugetul de stat pe anul respectiv pentru asistența socială, inclusiv prin delegare instituțiilor din subordine, în vederea realizării programelor cu destinație specială din domeniu.

(3) La elaborarea politicii de asistență socială, Ministerul Muncii și Protecției Sociale se consultă cu reprezentanții societății civile, cu patronatele și sindicatele.

(4) Autoritățile publice centrale organizează și gestionează instituțiile prestatoare de servicii sociale doar în cazul în care asemenea instituții nu pot fi organizate și gestionate de către autoritățile administrației publice locale.

Articolul 12-1. Rolul Agenției pentru gestionarea serviciilor sociale cu specializare înaltă

(1) Agenția pentru gestionarea serviciilor sociale cu specializare înaltă gestionează activitatea instituțiilor de asistență socială cu specializare înaltă în care Ministerul Muncii și Protecției Sociale are calitatea de fondator.

(2) Agenția pentru gestionarea serviciilor sociale cu specializare înaltă exercită următoarele atribuții:

- a) implementează politicile de dezinstituționalizare și reorganizare a instituțiilor de asistență socială cu specializare înaltă în care Ministerul Muncii și Protecției Sociale exercită calitatea de fondator;
- b) procură, conform procedurilor de achiziții publice, servicii sociale cu specializare înaltă de la prestatorii de servicii sociale publici sau privați acreditați;
- c) implementează programe de asistență socială specializată.

Articolul 13. Rolul agențiilor teritoriale de asistență socială și al structurilor responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia

(1) Agențiile teritoriale de asistență socială și structurile responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia, în comun cu autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi și în colaborare cu reprezentanții societății civile, realizează politica de asistență socială și asigură aplicarea legislației la nivel teritorial.

(2) Agențiile teritoriale de asistență socială și structurile responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia exercită următoarele atribuții:

- a) identifică problemele sociale în raza administrativ-teritorială și elaborează strategii de dezvoltare și prestare a asistenței sociale în conformitate cu politica socială a Guvernului, promovată de Ministerul Muncii și Protecției Sociale;
- b) organizează și acordă asistență socială în funcție de necesitățile identificate;
 - b1) organizează activități de prevenire a situațiilor de risc pentru copii și susțin dezvoltarea capacităților familiei în îngrijirea și educația copilului;
 - b2) asigură protecția copiilor în situație de risc și a copiilor separați de părinți;

- c) generalizează și sistematizează informația privind asistența socială acordată și analizează eficiența acesteia;
- d) susțin autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi și pe reprezentanții societății civile în activitatea de elaborare și implementare a programelor locale de dezvoltare a asistenței sociale, precum și în cea de monitorizare a realizării acestora;
- e) asigură gestionarea mijloacelor financiare și a resurselor umane pentru dezvoltarea și prestarea asistenței sociale în teritoriul administrat;
- f) susțin activitatea instituțiilor de asistență socială din primăriile aflate în raza unității administrativ-teritoriale de nivelul al doilea și înaintează propuneri în vederea optimizării activității acestora;
- g) completează sistemul informațional în domeniul asistenței sociale;
- h) informează populația despre situația în domeniul asistenței sociale, despre modul de acordare a prestațiilor și a serviciilor sociale;
- i) asigură prestarea asistenței sociale persoanelor aflate în situații de dificultate;
- i1) oferă, la solicitarea Inspectoratului Social de Stat, informațiile necesare pentru efectuarea controlului de stat privind acordarea asistenței sociale în teritoriul administrat;
- j) asigură supervizarea personalului din sistemul de asistență socială.

(3) Agenția teritorială de asistență socială, de comun acord cu autoritatea administrației publice locale de nivelul întâi, angajează personalul din sistemul de asistență socială, conform art. 15 alin. (1), pentru promovarea intereselor și soluționarea problemelor populației aflate în dificultate din unitatea administrativ-teritorială respectivă.

(4) În municipiul Chișinău și unitatea teritorială autonomă Găgăuzia, acțiunile prevăzute la alin. (3) sunt realizate de structurile responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și, respectiv, din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia.

(5) Prin derogare de la prevederile art.14 alin.(6) și ale art.31 alin.(4) din Legea nr.98/2012 privind administrația publică centrală de specialitate, agențiile teritoriale de asistență socială dispun de personalitate juridică, sunt amplasate pe teritoriul unităților administrativ-teritoriale și sunt grupate zonal, în modul stabilit de către Guvern.

Articolul 14. Rolul autorităților administrației publice locale de nivelul întâi în

organizarea asistenței sociale

(1) Autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi exercită următoarele atribuții:

a) inițiază studierea situației în sfera socială pe teritoriul subordonat;

b) analizează problemele sociale;

b1) oferă, la solicitarea Inspectoratului Social de Stat, informațiile necesare pentru efectuarea controlului de stat privind acordarea asistenței sociale în teritoriul administrat;

c) adoptă și dezvoltă strategii locale de susținere a persoanelor și familiilor defavorizate;

d) adoptă programe de asistență socială și exercită controlul asupra realizării acestora;

e) asigură resursele umane, materiale și financiare pentru implementarea programelor de asistență socială și pentru soluționarea problemelor sociale stringente;

f) contribuie la asigurarea condițiilor adecvate de activitate pentru personalul din sistemul de asistență socială, care activează în teritoriul administrat;

g) monitorizează și coordonează activitatea personalului din sistemul de asistență socială în comun cu agenția teritorială de asistență socială și subdiviziunile acesteia sau, după caz, structurile responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și, respectiv, din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia.

(2) Autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi, conform necesităților identificate, în mod independent, pot crea servicii sociale și institui unități de personal.

Articolul 14-1. Facilitarea accesului la asistență socială prin transmiterea în comodat a bunurilor

Prin derogare de la prevederile Legii nr. 121/2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, în vederea facilitării accesului populației la măsuri de asistență socială, autoritățile administrației publice locale de orice nivel pot transmite în comodat, la cerere, fără licitație publică, agențiilor teritoriale de asistență socială, precum și prestatorilor de servicii sociale din gestiunea acestora, încăperi și alte bunuri necesare pentru desfășurarea activității, cu condiția utilizării bunurilor transmise în folosință gratuită conform destinației prevăzute în contract.

Capitolul V. PERSONALUL DIN SISTEMUL DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ

Articolul 15. Personalul din sistemul de asistență socială

(1) Personalul din sistemul de asistență socială include:

a) personal cu studii superioare și competențe manageriale și administrative în domeniul asistenței sociale, cu sau fără statut de funcționar public;

b) personal cu studii superioare și competențe în implementarea politicilor de asistență socială la nivel de unitate administrativ-teritorială (asistent social comunitar, asistent social supervisor, specialist în protecția drepturilor copilului, specialist în prestații sociale, specialist în asistență socială și altele);

c) personal cu studii medii și competențe de asistență și îngrijire (asistent parental profesionist, părinte-educator, asistent personal, asistent familial, lucrător social și altele);

d) personal cu studii superioare sau profesional tehnice și competențe în domeniile conexe domeniului de asistență socială (psiholog, psiholog-terapeut, psihopedagog, pedagog social, logoped, educator, jurist, medic, asistent medical, kinetoterapeut, maseur, felcer-protezist, mediator comunitar, instructor ergoterapie, specialist asistență telefonică și altele);

e) personal auxiliar cu studii medii (bucătar, ajutor de bucătar, tehnician, conducător auto, operator sisteme de încălzire, paznic și altele).

(2) Efectivul minim necesar de personal al instituțiilor de asistență socială se determină cu respectarea standardelor minime de calitate a serviciilor sociale respective, elaborate de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale și aprobate de către Guvern.

(3) Instituțiile de asistență socială, indiferent de forma juridică de organizare și de tipul de proprietate, respectă normele minime de personal conform standardelor de calitate ale serviciilor sociale și conform altor acte normative.

(4) Personalul din sistemul de asistență socială este obligat să respecte legislația și normele eticii profesionale stabilite.

(5) Supervizarea profesională contribuie la dezvoltarea și consolidarea competențelor personalului angajat, la îmbunătățirea calității serviciilor sociale, precum și la consolidarea echipei de personal la nivel local.

Articolul 16. Formarea profesională continuă

(1) Personalul din domeniul asistenței sociale are dreptul și obligația de a-și perfecționa, în mod continuu, competențele profesionale.

(2) Ministerul Muncii și Protecției Sociale asigură organizarea sistemului de dezvoltare profesională a personalului din domeniul asistenței sociale, care include:

- a) inserția profesională;
- b) formarea profesională continuă;
- c) atestarea personalului din domeniul asistenței sociale.

(3) Modul de organizare și funcționare a sistemului de dezvoltare profesională a personalului din domeniul asistenței sociale se aprobă de către Guvern.

Articolul 16-1. Inserția profesională

(1) Inserția profesională se realizează, prin măsuri și activități realizate la locul de muncă, pentru încadrarea în muncă, pentru integrarea și dezvoltarea profesională a personalului din domeniul asistenței sociale.

(2) Modul de organizare, funcționare și desfășurare a procesului de inserție profesională a personalului din domeniul asistenței sociale se stabilește de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

Articolul 16-2. Formarea profesională continuă

(1) Formarea profesională continuă are drept scop aprofundarea și actualizarea cunoștințelor, dezvoltarea competențelor profesionale și modelarea atitudinilor profesionale.

(2) Formarea profesională continuă se desfășoară prin programe, activități și alte forme de formare profesională continuă.

(3) Agențiile teritoriale de asistență socială, structurile responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia, precum și prestatorii de servicii sociale, indiferent de forma juridică de organizare și de tipul de proprietate, asigură formarea profesională continuă a personalului.

Articolul 16-3. Atestarea personalului din domeniul asistenței sociale

(1) Atestarea personalului din domeniul asistenței sociale are drept scop evaluarea competențelor profesionale și conferirea gradelor de calificare profesională.

(2) Evaluarea și conferirea gradelor de calificare profesională se realizează în vederea stimulării dezvoltării profesionale continue a personalului din domeniul asistenței sociale.

(3) În domeniul asistenței sociale se conferă următoarele grade de calificare profesională:

- a) gradul V de calificare profesională;
- b) gradul IV de calificare profesională;
- c) gradul III de calificare profesională;
- d) gradul II de calificare profesională;
- e) gradul I de calificare profesională.

(4) Gradul de calificare profesională se atribuie în funcție de următoarele criterii: nivelul studiilor în domeniul de specialitate, vechimea în muncă, formarea profesională continuă și calificativul de evaluare a competențelor profesionale.

(5) Fiecărui grad de calificare profesională îi corespunde un spor lunar la salariu, calculat din data conferirii gradului respectiv.

Articolul 17. - abrogat.

Articolul 18. - abrogat.

Articolul 19. - abrogat.

Articolul 20. - abrogat.

Articolul 21. - abrogat.

Capitolul VI. FINANȚAREA ASISTENȚEI SOCIALE

Articolul 22. Sursele de finanțare

(1) Acțiunile de asistență socială se finanțează de la bugetul de stat, de la bugetele locale, din Fondul de susținere a populației, din donații, sponsorizări, precum și din contribuțiile beneficiarilor de asistență socială.

(2) Instituțiile de asistență socială pot organiza gospodării auxiliare în vederea obținerii unor venituri pe care le pot gestiona în calitate de venituri colectate.

(3) Pentru finanțarea serviciilor sociale sînt utilizate și mijloacele încasate drept contribuții ale persoanelor beneficiare care dispun de venituri proprii.

(4) Contribuțiile beneficiarilor de asistență socială se stabilesc, în funcție de veniturile proprii ale beneficiarilor, după cum urmează:

a) de către autoritățile administrației publice locale - pentru serviciile sociale finanțate din bugetele locale;

b) de către persoanele juridice (cu avizul autorităților administrației publice locale) - pentru serviciile sociale organizate și finanțate de acestea;

c) de Guvern - pentru serviciile sociale finanțate de la bugetul de stat;

d) prin acordul părților - în cazul programelor de asistență socială finanțate în parteneriat.

Articolul 23. Modul de finanțare

(1) Modul de finanțare a asistenței sociale se stabilește prin legile care reglementează acordarea prestațiilor sociale și a serviciilor sociale.

(2) Ministerul Muncii și Protecției Sociale, în limita bugetului anual aprobat, asigură finanțarea și baza materială necesare pentru organizarea și funcționarea agențiilor teritoriale de asistență socială și pentru acordarea serviciilor sociale proprii.

(2-1) Autoritățile administrației publice ale municipiului Chișinău și ale unității teritoriale autonome Găgăuzia, în limita bugetelor aprobate și conform prevederilor legislației, asigură finanțarea și baza materială necesare pentru organizarea și funcționarea structurilor responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și, respectiv, din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia, pentru acordarea serviciilor sociale proprii, precum și sprijină acțiunile de asistență socială întreprinse de persoanele fizice și juridice, de instituțiile de cult recunoscute în Republica Moldova și de organizațiile societății civile pe teritoriul unităților administrativ-teritoriale respective.

(2-2) Autoritățile administrației publice ale municipiului Chișinău și ale unității teritoriale autonome Găgăuzia, precum și autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi asigură gestionarea mijloacelor financiare obținute prin transferuri cu destinație specială de la bugetul de stat, prevăzute în legea bugetului de stat pe anul respectiv, pentru realizarea competențelor delegate în domeniul asistenței sociale.

(3) - *abrogat.*

Articolul 24. - abrogat.

Articolul 25. - abrogat.

Capitolul VII. CONTROLUL DE STAT ÎN DOMENIUL ASISTENȚEI SOCIALE

Articolul 26. Răspunderea pentru încălcarea prezentei legi

Nerespectarea prevederilor prezentei legi atrage răspundere disciplinară, civilă, contravențională sau penală în conformitate cu legislația.

Articolul 26-1. Controlul de stat și acreditarea în domeniul asistenței sociale

(1) Controlul de stat și acreditarea în domeniul asistenței sociale se efectuează de către Inspectoratul Social de Stat, autoritate administrativă din subordinea Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

(2) Misiunea, funcțiile de bază, atribuțiile principale, drepturile generale și alte prevederi normative privind organizarea activității Inspectoratului Social de Stat se stabilesc în regulamentul privind organizarea și funcționarea acestuia, aprobat de Guvern.

(3) În activitatea de control de stat în domeniul asistenței sociale, Inspectoratul Social de Stat constată și examinează contravenții în conformitate cu prevederile Codului contravențional.

Capitolul VIII. DISPOZIȚII FINALE

Articolul 27. Guvernul, în termen de 5 luni: va prezenta Parlame...

Guvernul, în termen de 5 luni:

va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în corespundere cu prezenta lege;

va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;

va asigura anularea de către ministere și departamente a actelor normative ce contravin prezentei legi.

Legea este valabilă. Relevanța verificată la 03.09.2021